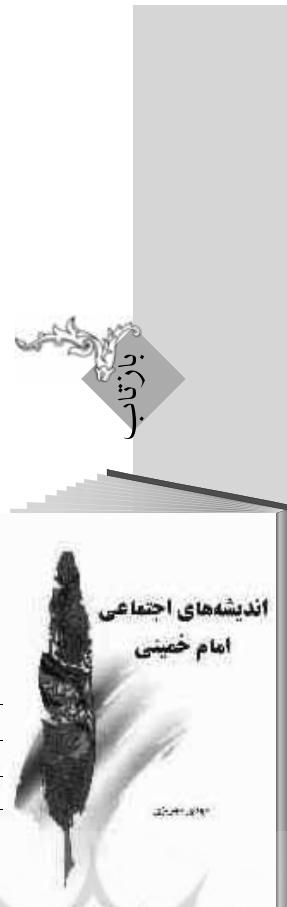

اندیشه‌های اجتماعی امام خمینی

• مهدی مهریزی

■ ناشر: چاپ و نشر عروج وابسته به مؤسسه تنظیم و
نشر آثار امام خمینی
■ ج ۲، ۸۵، ۱۳۰۰، ۱۹۱ صفحه

انقلاب اسلامی و تأثیرگذاری امام بر جهان معاصر، جنبش‌های دینی، تحولات حوزه‌های علمیه و تغییر نظام حکومتی ایران را عالمکرد، عینی ایشان می‌داند. با درنظر گرفتن چنین وسعتی در بخش درآمد، کتاب مورد معرفی، تمامی عرصه‌های اجتماعی را تحت یک مرور کلی بررسی می‌کند. از تحول در ترمینولوژی حوزه‌های علمیه گرفته تا درک جدیدی که آن حضرت از فهم دین برای جامعه‌ی دینی ایجاد کرده، همچنین رهاندن فقه امامیه از انزوای فردگرایانه تا حفظ کرامت انسان در جامعه، حقوق و رای ملت در مسائل اجتماعی و همین این‌ها تنبیجه‌ی مستقیم اندیشه‌ها و افکار و اعمال مردی است که در تمامی عرصه‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی تأثیرگذار بوده و ادبیات روابط و پرخورد افراد را نیز دچار تحول نموده است.

اثر مذکور جستارهایی است در جهت معرفی بخشی از این اندیشه‌های اجتماعی از سال ۱۳۷۶ تا سال ۱۳۷۹ در این اثر^۹ مقاله و یک گفت و گو به ترتیب ذیل ارائه گردیده است که به طور هدفمند توسط نگارنده برگزیده و تدوین شده است.

بخش اول درآمد، که حاوی چشم‌اندازها و بیش‌فرضی‌های نگارنده بوده و موضع و نظر وی را در قبال آنچه قرار است انجام دهد مشخص می‌نماید. نگارنده در این بخش بیان می‌دارد که «اگر امروزه حوزه‌های علمیه شاهد بیش از ۲۰۰ مرکز پژوهشی و ۱۰ مرکز آموزش عالی در ساحت‌های علوم دینی و انسانی اند و نیز شاهد بیش از ۵۰ نشریه تخصصی و عمومی و نیز بیش از ۱۰ کتابخانه‌ی تخصصی می‌باشند، همه متأثر از تفکر و رفتار اجتماعی امام خمینی(ره) هستند.» و بر این جریان تحولات اجتماعی کمک کند.

بخش دوم، مربوط به دولت دینی و حریم خصوصی است. موضع

جامعه چه به عنوان یک کل و چه به عنوان یک نهاد، همواره نخستین منبع و آخرین مقصد تحولات و تغییرات است. به عبارت دیگر حتی در جامعه‌ای که اندیشه مبنای عمل است، یک اندیشمند برخاسته از مردم بر اساس نیازها و ضروریات اجتماعی عمل کرده و اندیشه‌های خود را هرچند مبتنی بر وحی قرآنی باشد، در جهت خواسته‌های معقول آن جامعه به اجرا در خواهد آورد. حال به نظر می‌رسد که در جامعه‌ی ایران پس از انقلاب، که دچار دگرگونی‌های بنیادین در روابط و نهادهای اجتماعی و فرهنگی شده است، آنچه موجب تکوین و صیرورت چنین جامعه‌ای شده، اندیشه‌های فردی است که نه تنها بینان گذار این انقلاب و جامعه‌ی پس از آن بوده، بلکه بیشترین تأثیر را در تشکیل نهادهای اجتماعی جدید داشته و مفاهیمی اساسی را وارد متن و زمینه‌ی اجتماعی نوین نموده است. با این اوصاف، غور و بررسی در اندیشه‌های اجتماعی آن حضرت بسیار ضروری به نظر می‌رسد، تا این طریق بتوان به شناخت جامعه‌ای که پس از انقلاب اسلامی مستقر شده نائل آمد. به این ترتیب چاپ و نشر عروج (وابسته به مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی) در این مسیر گامی برداشته است که در خور توجه بوده و می‌تواند سندی برای مراجعه‌ی نسل جوان و پژوهشگران دیگر این مزد و بوم باشد.

مهدی مهریزی نگارنده‌ی این اثر برای شناخت و تشریح دیدگاه‌های اجتماعی امام خمینی سه منبع رالاحظه کرده است. ۱- آثار مکتوب ۲- گفتار ۳- فعل اجتماعی. بر این اساس نگارنده‌ی اثر مذکور اندیشه‌های امام را در این سه منبع جسته و به تحلیل آن پرداخته است. درواقع مرجع استخراج دیدگاه‌ها و نظریات امام این سه مبنع بوده است. نگارنده‌ی محترم آثار مکتوب امام را ۳۴ (اثر) منتشر شده و زیرچاپ در ۴ مجلد دانسته و آثار شفاهی او را که تحت عنوان صحیفه‌ی امام است، مورد استفاده قرار داده است. همچنین

مهدی مهریزی در این اثر تلاش نموده مجموعه‌ای از آرا و افکار و اعمال امام را گردآوری کند که منعکس کننده اندیشه‌های اجتماعی امام باشد، هرچند تلاش ایشان بسیار ارزنده بوده اما به سبب گستردگی موضوع، اندکی پراکنده‌ی در کل طرح و گاهی گسترش در میان فصول احساس می‌شود

زیاد است که در صورت پیگیری تأثیرگذاری آن حضرت بر جامعه و مردم، پژوهشگر خود به خود درگیر گستره‌ای وسیع از موضوعات می‌گردد، این فصل با عنوان «امام خمینی اسوه جامع» سعی دارد خواننده را با گستره‌ای آشنا سازد که ویژگی‌های امام خمینی می‌تواند و توئنسته است بر آن تأثیر بگذارد. امام خمینی نه تنها از طریق علم و دانش خود در امور دینی بر فقه اسلامی تأثیر بینایین نهاده است، و نه تنها از طریق تأثیرگذاری در نهاد حکومت، سیاست و سیاست‌گذاری را در گوگن نموده است، بلکه در تمامی زمینه‌های زندگی اجتماعی و حتی زندگی فردی خود اسوه‌ی جامعی است که می‌تواند برای هر انسان در هر سطح و جایگاهی الگوی عملی رفتار و کردار باشد. از این رو است که پژوهش در اعمال و رفتار وی هم‌زمان با پژوهش در آثار گفتار او ضرورتی اجتناب ناپذیر دارد. در ادامه‌ی اثر، در بخش دیگری نگارنده به میمنت سال امام که سال انتشار پژوهش بوده است، این امر را دست‌آوریز بیان نظرات امام در قالب آرزوهای او قرار داده است. نگارنده در این بخش دیدگاه‌ها و آرزوهای امام را برای نسل جوان برشموده است.

در بخش بعدی اثر مورد بحث، به طرح مسئله‌ای پرداخته که هم در اوان انقلاب و هم امروز مورد توجه همگان است، چرا که نهادی است مبتنی بر تشکیل حکومت اسلامی که معادل برای آن در جهان شناخته نشده است. مجلس خبرگان، به عنوان نهادی منحصر به فرد در نظام اسلامی که برگزیننده و ناظر بر اعمال رهبر است، نهادی است تخصصی که در این فصل نگارنده نظریات امام را درباره این مجلس ارائه نموده است. در بخش پایانی نگارنده نظریات امام خمینی را پیرامون حکومت دینی ارائه کرده است. عنوان این بخش «امام خمینی و بدایت حکومت دینی» است. به عبارت دیگر نگارنده در این بخش دیدگاه امام خمینی درباره بدایت حکومت دینی را از طریق بیان آرای ایشان به تحلیل و بررسی نشسته است. فرایند استدلال با توجه به مبانی پذیرفته شده در نهایت بسیار روشن و بدیهی به نظر می‌رسد.

مهدی مهریزی در این اثر تلاش نموده مجموعه‌ای از آرا و افکار و اعمال امام را گردآوری کند که منعکس کننده اندیشه‌های اجتماعی امام باشد، هرچند تلاش ایشان بسیار ارزنده بوده اما به سبب گستردگی موضوع، اندکی پراکنده‌ی در کل طرح و گاهی گسترش در میان فصول احساس می‌شود. هرچند که درواقع این کتاب مجموعه‌ای از مقالات می‌باشد اما در عین حال اثری واحد و بانیتی واحد گردآوری شده است. با همه‌ی این‌ها این اثر به سبب گردآوری نکات ارزنده از اندیشه‌ها و افکار و سیره‌ی امام بسیار ارزشمند و خواندنی است.

دولت دینی در قبال حریم خصوصی افراد چیست؟ در این بخش به نامه‌ی هشت ماده‌ای امام اشاره شده است که در آن از حرمت حوزه‌ی خصوصی زندگی مردم و برحذر داشتن کارگزاران حکومتی از شکستن حریم آن سخن رفته است. بخش بعدی مربوط است به امام خمینی و گستردگی آزادی زنان. امام خمینی با تأکید بر حضور فال زنان در عرصه‌های اجتماعی، کمال جویی و دانش طلبی آنان، بانوان را زیربنای معراج انسان و راهبران اجتماع در نظر گرفته و به عبارت دیگر به زنان ایرانی مسلمان هویتی می‌دهد که نه تنها آن‌ها را از بنددهای تحجر و رکود و سکون می‌رهاند، بلکه به آن‌ها بالهایی برای پرواز می‌دهد که همزمان با حفظ شخصیت، جایگاه اجتماعی مستحکمی به آن‌ها اعطای شود. بخش بعدی این اثر حاوی تشرییح مفاهیم اختلاف و برادری در اندیشه‌ی سیاسی امام خمینی است. مبانی اختلاف و برادری مسئله‌ی محوری این مقاله است. اسلام به عنوان بشارت‌دهنده‌ی برادری در میان جهانیان می‌تواند مبنایی برای رفع اختلافات ظاهری میان افراد یک ملت باشد. امام خمینی از آغاز بنیان‌گذاری حکومت اسلامی مروج و تبیین گر چنین تفکری بوده است. در مقاله‌ی دیگری نگارنده راهبردهای اجتهادی امام را در حل مضلاع اجتماعی نظام اسلامی به بحث می‌نشیند. از زمان جنبش تنبکو تا کنون راهبردهای اجتهادی به عنوان یکی از ابزارهای توامند در اختیار مجتهدین شیعه و در جهت بهبود اوضاع اجتماعی مردم، مورد توجه خاص قرار گرفته است. در این بخش میزان اهمیت و چگونگی استفاده از آن توسط امام خمینی مورد بررسی قرار گرفته است. بخش دیگری از این کتاب به دست‌آوردهای امام خمینی در فقه اشاده دارد، یعنی احیای مفهوم علی وار عدالت در فقه اسلامی. این بخش هرچند حاوی نکاتی درباره نقش علمی امام در تحول فقه اسلامی است، اما از آن جا که مفهوم عدالت از مفاهیم بنیادی یک نظام اسلامی است و نیز از این رو که فقه در یک جامعه‌ی اسلامی مبنای عمل علماء و مردم است، بنابراین احیای عدالت در فقه به طور غیر مستقیم اما بسیار موثر در بطن و متن جامعه‌ی اسلامی اثرگذار است. در بخش بعدی کتاب نگارنده به نظریات امام خمینی پیرامون مسئله‌ی قانون‌گرایی پرداخته است. برابر بودن همگان در پیشگاه قانون جامعه‌ی اسلامی که درواقع همان قانون خداوندی است، مسئله‌ای است که حضرت امام تأکید وافری بر آن داشته است، نگارنده در این بخش نکات ارزنده‌ای را از امام ارائه کرده‌اند که مطالعه‌ی آن برای جوانان بسیار سودمند می‌نماید. در بخش دیگر این اثر، نگارنده امام خمینی را در مقام یک اسوه به تحلیل نشسته است. ابعاد وجود امام خمینی آنقدر